

▼ aquest país

Por de la policia

Abús de poder

Professionals i moderns, per a uns; superbs i agressius, per a altres. Mentre que els Mossos d'Esquadra despleguen els dispositius per tot el territori català, les denúncies per presumptes abusos de poder segueixen malmetent la imatge de la policia catalana. CANVI ha abordat a fons dos presumptes casos d'abús dels agents encara pendents de judici

JORDI MOLINA jmolina@canvi16.info

El dia 3 d'abril de 2008 dues activistes catalanes de la Xrxa d'Enllaç amb Palestina van anar al Palau Blaugrana per beure el partit de la Lliga Europea de Bàsquet entre el FC

Barcelona i l'equip israelià del Maccabi Tel Aviv. Un escenari idoni perquè les dues dones divulgessin el missatge pel qual treballen des de la seva associació, que vetlla pel coneixement mutu entre el poble palestí i el català. Desafortunadament, aquesta iniciativa

va acabar amb totes dues pels terra i no precisament a causa de cap col·lectiu violent vinculat als més de 300 sionistes que van acudir al pavelló, sinó pels Mossos d'Esquadra. "Aprofitant que la meua amiga i jo som del Barça, vam anar al Palau i vam decidir treure

dels Mossos

una bandera palestina –d’uns 45 cm– i dues pancartes –d’uns 30 cm, cadascuna– on hi posava “Freedom for Palestina” i “Prou genocidi al poble palestí”, explica la M.F., la jove de 28 anys. “Ens van dir que retiréssim les banderes i el cartell, però com que no ens van donar cap motiu i a 30 metres onjava una gran bandera israeliana, vam pensar que no fèiem cap mal. Al cap d’uns minuts van aparèixer de sobte un grup de vuit mossos d’esquadra antidisturbis que sense donar-nos cap explicació ens van arrencar la bandera i les pancartes. Jo patia per la meua companya perquè una etzibada amb aquella força podia fer-nos mal”. La companya de la M.F., que respon a les inicials A.M.F., a més de tenir 60 anys, té una salut delicada a causa de la fibromiàlgia que pateix des de fa temps. Afortunadament per a les dues activistes, els espectadors que hi havia a prop del llocs dels fets les van ajudar. Segons l’adjunt a la Cap de Gabinet de Comunicació del Departament d’Interior, Paco Niebla, els Mossos van actuar segons diu la legislació vigent. “Tota l’actuació està basada en la Llei de l’Esport i en la directriu de la Comissió Nacional contra la Violència en l’esport que incideix en la necessitat d’evitar que els recintes esportius es converteixin en aparadors de conflictes polítics”, explica Niebla.

Els incidents amb la policia, però, no van acabar aquí, segons argumenten les denunciants. “A la mitja part, un grup de Mossos

d’Esquadra ens van interceptar quan anàvem al servei, gairebé ens fan caure per les escales i, de forma intimidatòria, ens van demanar les nostres dades per poder-nos denunciar”, explica la jove. És en aquest punt on, des del departament d’Interior, s’insisteix que les dues activistes “van mostrar resistència i actitud negativa” a ser identificades pels agents. “No vam entendre quin era el nostre delictes i no ens donaven cap més explicació que empentes i cops”, expliquen les activistes. Amb el partit en joc, un membre de la seguretat del Barça va retornar la bandera a les dones amb la condició que “no

l’ensenyessin gaire”, fins que el partit va acabar. Un cop al carrer, a l’altura de Travessera de les Corts amb Arístides Mayol, les dues dones van ser, de nou, interrompudes pels agents. “Van aparèixer els vuit antidisturbis, em van agafar de forma violenta i em van empènyer amb força de cara a la paret”, diu la M.F., que assegura que l’actitud dels agents va ser en tot moment “intimidatòria, amenaçant, prepotent i amb vexacions.”

Era prop de mitjanit i el risc de provocar cap incident en les instal·lacions del FC Barcelona ja no tenia cap valor a l’hora de justificar les accions dels Mossos. Final-

“Em van agafar de forma violenta i em van empènyer amb força de cara a la paret”, diu la M.F., que assegura que l’actitud dels agents va ser en tot moment “intimidatòria”

L’advocat Sergi Santacana, amb membres de la Xarxa durant la reunió amb CANVI.

▀ aquest país

ment, la més jove de les detingudes va lliurar el DNI als agents per por que la duguessin a la Comissaria de les Corts. Les dones, assessorades per telèfon per un altre agent, van demanar als policies que s'identifiquessin amb un número que havien de dur visible a l'uniforme. "Un va dir en to burleta que no ens ensenyarien ni el PIN del mòbil, mentre els dos Mossos més agressius van amagar-se darrere una xurreria per tal de que no els reconeguéssim i

van marxar amb cotxe patrulla", conclou la mestra de 28 anys que, a hores d'ara, sent una profunda indignació per com va ser tractada. A la seva companya, la dona més gran, segons explica la declaració, se li va prendre la documentació a la força per multar-la. L'advocat de les dones, Sergi Santacana, del Col·lectiu Ronda, creu que necessitaven multar-les per poder acreditar la seva actuació. A hores d'ara, cap de les al·legacions de les activistes ha servit perquè els retirin la penalització de 500 euros a cadascuna. Estan imputades per la "participació violenta en baralles que posin en risc les persones".

Mossos al servei del Mossad?

A la M.F. i la A.M.F. les acompanyen un grup d'amics de la Xarxa d'Enllaç amb Palestina. Tots coincideixen que les accions dels Mossos no s'entenen si no es va una mica més enllà. Segons els activistes, la policia catalana "volia caure bé a algú" i insisteixen en les possibles pressions externes que haurien pogut rebre els Mossos per part dels agents del Mossad, servei secret israelià que acompanya l'equip de Tel Aviv en els seus desplaçaments. "Només ens expliquem l'acció desmesurada dels Mossos si complien

El rotatiu d'esports 'Mundo Deportivo' va publicar aquesta imatge del 3 d'abril, del moment en què els Mossos carreguen contra M.F. i A.M.F.

“Creiem que els Mossos complien ordres del Mossad, això explicaria el que va passar”, diu la Xarxa

amb les indicacions del Mossad, que van donar l'ordre explícita de fer desaparèixer qualsevol bandera palestina”, explica un dels activistes de la Xarxa, que afegeix que no es pot permetre que un país, com Israel, que incompleix els drets humans, es passegi tranquil·lament per Barcelona i rebí aquest tipus de suport. M.F. recorda que molts organismes internacionals fan la vista grossa amb el genocidi que viu el poble palestí i lamenta que una acció com la que van impulsar acabés d'una forma tan "absurda". Pel que fa la vinculació que apunta l'associació entre els Mossos d'Esquadra i el Mossad, el departament d'Interior nega rotundament cap

possible contacte. Paco Niebla assegura que els agents que hi havia d'incògnit al Palau pertanyien al cos de seguretat privat del Barça, i no pas del servei secret israelià.

No és un cas allat

Aquesta no és l'única denúncia pendent de judici dels Mossos. Segons la conselleria, "la immensa majoria de les denúncies que es presenten contra els policies catalans són infundades i s'acaben arxivant o, en el millor dels casos, les poques que arriben a ser condemnades ho són normalment per faltes i no per delictes". Tot i això, la sensació d'abús de poder per part dels agents, però, existeix en la societat tot i les tasques socials que fa el col·lectiu. El foment de la proximitat amb el ciutadà, les tasques preventives i la reinserció social de col·lectius desafavorits són algunes de les tasques que s'han enfortit en els darrers anys. I és que ençà que Iniciativa per Catalunya es va fer càrrec de la cartera d'Interior, el departament va impulsar la creació del Comitè d'Ètica de la Policia de Catalunya, presidit per l'exfiscal anticorrupció Carlos Jiménez Villarejo, que recentment ha elaborat el projecte de codi ètic de la policia –que afecta Mossos i policies locals– pioner a Europa. Des de principis d'any, s'han tramitat prop de 200 denúncies a Mossos en les diferents comissaries catalanes.

Arran del tractament del cas de les dones de la Xarxa, CANVI ha volgut abordar un altre cas que encara està pendent de judici i que, tot i tenir un context completament diferent a l'antecedent, hi coincideix en els punts més desagradables.

Juan Antonio Medina és un pare de família que treballa d'estivador al Port de Barcelona. Cada any, amb els seus companys, fan una quiniela i amb els diners que aconsegueixen es paguen un sopar. La nit del 2 de juny de 2006, Medina i els seus amics van anar a la Sala Bi-

kini, on hi va haver una baralla amb tres Mossos joves que no estaven de servei. “Un amic meu va topar amb una noia acompanyada per dos nois –tots, Mossos–, i un el va increpar per haver-la tocat, mentre que l’altre li va clavar un cop per darrere”, explica Medina, que, en veure el que passava va reduir un dels agressors del company. “Vaig anar a buscar el noi que havia agredit el meu amic per impedir que la cosa anés més enllà, però ell va caure”.

Els responsables de seguretat de la sala van fer fora tot el grup i un cop al carrer els tres individus amb els quals s’havien barallat es van identificar com a Mossos i van detenir Medina, acusant-lo d’atemptat contra l’autoritat. “No teníem ni idea que eren Mossos i tot plegat ens va semblar surrealista, per això vam trucar una altra patrulla d’agents, però les coses no es van arreglar”.

Medina va ser traslladat a la Comissaria de les Corts, on va passar 24 hores engarjolat. Segons Medina, els dos agents amb els quals s’havia discutit a la sala Bikini el van agredir i vexar diverses vegades mentre ell estava emmanillat a la sala d’escorcolls davant de cinc policies més que no van intervenir. “No em podia creure que estigués passant allò: em van treure la roba i em van clavar una pallissa sota la mirada d’altres agents que no van fer res per ajudar-me”.

L’acusació particular, encapçalada per Núria Vilarnau, del Col·lectiu Ronda, assenyala que Medina va entrar a les dependències policials sense cap lesió, i arran de la pallissa va patir diverses lesions al cos i un síndrome ansiós, pel qual va necessitar tractament mèdic. “Quan vaig arribar a la comissaria per redactar la declaració em va afectar molt l’estat en què es trobava Medina, molt neguitós i preocupat”, explica Vilarnau. El pi-

Durant els fets del 2 de juny de 2006, José Antonio Medina assegura que va ser agredit a la Comissaria de les Corts i aporta aquesta imatge per demostrar que diu la veritat.

jor del cas, apunta Medina, és que els agents que el van agredir es van anar passejant prop d’on ell estava i van repetir diverses vegades en to burlesc “que dolenta que és la droga”. Ells insistien que jo anava molt drogat, quan mai a la vida he tastat res de tot això i fins i tot em vaig oferir per fer-me qualsevol tipus de prova per comprovar-ho”.

Pel que fa als agents acusats, la Mossa que va intervenir en la detenció va declarar als jutjats que l’a-

celebri aquest judici i per tant encara no hi ha resolució. Ara, la fiscalia s’ha pronunciat i demana fins a tres anys de presó per als Mossos.

L’adjunt a la Cap de Gabinet de Comunicació Departament d’Interior, Paco Niebla, lamenta que casos, segons diu, “aïllats” perjudiquin la imatge del cos de seguretat català en sortir als mitjans de comunicació. Un cos, insisteix, modern, professional, democràtic i ben format. Segons Niebla, l’Institut de Seguretat Pública de Cata-

“A comissaria em van treure la roba i em van clavar una pallissa mentre altres agents s’ho miraven i no van fer res per ajudar-me”, relata consternat Juan Antonio Medina

rest no va ser irregular ja que és una pràctica habitual que els Mossos puguin detenir persones quan estan fora de servei. Segons Vilarnau, però, en aquest cas es va utilitzar una condició professional per imposar-se en una baralla

Ja fa més de dos anys del “cas Bikini”, però la justícia –lenta– encara no ha fixat cap data perquè se

lunya (ISPC) és un referent europeu en la formació policial i d’altres operadors de la seguretat, atès que la formació inclou ensenyaments ètics i de respecte a les minories i ensenyaments específics sobre com actuar en casos de conflicte violent. Els fets, però, són aquests i CANVI, ja siguin aïllats, o no, els ha volgut denunciar. ■